

סמ"ר אסל יעקב

4359999

בן גיזל והנרי

נולד ב- כ"ג כסליו תשכ"ז 6.12.1966

שרת בגדוד "גדעון" (13)

נפל ב- י' תשרי תשמ"ט 18.9.1988

בעת מילוי תפקידו.

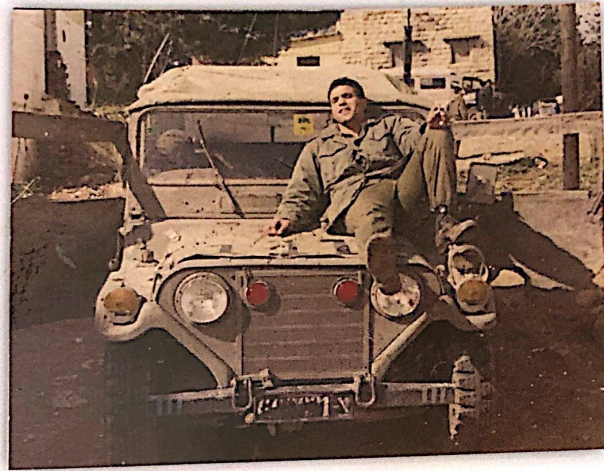
אסל יעקב

בן גיזל והנרי. נולד ביום כ"ג בכסלו תשכ"ז (6.12.1966) בלוד. יעקב החל את לימודיו בבית-הספר היסודי 'שלוש עליכם' בלוד ולאחר-מכן המשיך בבית-הספר העל-יסודי 'מרכז הנוער הדתי' בעיר זו. הוא סיים את לימודיו אלה במגמת החשמל ובתעודת הצטיינות כ'חשמלאי מוסמך'. יעקב אהב מאוד את אמו. כנער נהג לעבוד בחנות פרחים לקראת החגים, ובכסף שהשתכר קנה חפץ אהוב עליה במיוחד. כך, מדי שנה בשנה, העניק לאמו שי לכבוד החגים. בעת שירותו הצבאי נפטרה אמו, והוא הביע את עצבונו בכתבת שירים נוגים, שבהם ביטא את אהבתו אליה. יעקב היה רגיש למצוקות הזולת ונהג לעזור לידידיו ולשכניו בדאגותיהם הכספיות, המשפחתיות והאחרות; והם אהבוהו מאוד - "קובי" היו מכנים אותו. רוח ההתנדבות של יעקב הביאתהו מטבע הדברים להתנדב למשמר האזרחי. וכך היטה שכם לשמירה על הביטחון בעירו. יעקב התברך בקול ערב מאוד, ובו הנעים לחבריו במסיבותיהם. ולא רק שם - החזן בבית הכנסת, שבו ביקר יעקב תכופות, לא היסס לבקשו להצטרף אליו בשירה בתפילותיהם. חושו המוסיקלי של יעקב הגיעו ללמוד לנגן בתופים, ואף לשקול הצטרפות ללהקה צבאית; אלא שעם זאת הרגיש שבזאת לא יוכל לתרום את "כל כולו" כדבריו, למען המדינה. אי-לזאת בחר להצטרף, עם גיוסו בשנת 1986 לחטיבה קרבית - גולני. הוא היה גא בהשתייכותו לחטיבה זו, ודיבר על כך רבות בקרב בני ביתו. במסגרת שירותו עבר בהצלחה קורס נהגי נגמ"שים, הגיע לדרגת סמל-ראשון ומילא תפקיד של רב-סמל-פלוגתי. ביום ח' בתשרי תשמ"ט (18.9.1988) נפל יעקב בעת מילוי תפקידו. באותו יום הקימה יחידתו של יעקב מאהל בקרבת העיר שכם. יעקב שהה באוהלו, כאשר נפלט כדור מרובהו של חבר לאוהל, פגע בו והרגו במקום. בן עשרים-ואחת היה במותו.

הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הישן בלוד. הותיר אחריו אב, ואחד-עשר אחים ואחיות - סימה, ויקטור, יפה, רחל, פולט, שלמה, אורלי, דקר, דולפין, נורית ואילן.

במכתב התנחומים למשפחה כתב מפקד יחידתו: "יעקב היה מבכירי המש"קים בגדוד. מסור מאוד, ממושמע, איש מקצוע שלא חוסך מעצמו טיפת זיעה... למען רווחתם של פקודיו."

בשירותו הצבאי

מכתב מחברו לצבא

למך הנרי שלום רב !
אני שולח לך 2 תמונות של הפן קופי
אני מצטער שנה מטיע האיחוד אבל רק צכשו
הצפחתי למצוא את התמונות האלה.
אני מקוה שאתה מחזיק מצמד ומרטיס טוב
אני שרתתי עם קופי כל השירות והיינו חברים
טובים.

אבל אני לא מסוגל להטיע אליכט כי לנה
מצורר פי לזכרונות לא נצימיט - כמו מה
שראיתי בהלוויה (נשאתי את הארון)
ונהו אני לא רוצה לפלפל יותר מדי את המח
אל תשמור על עצמך ואל הילד הקטן שהוא
בדיוק כמו קופי.
אני לא אדע דתי אבל אני שולח ספר חכמ
מאוד לזכרו.
אז שלום וחיים ארוכים לך ולמשפחתך.

בתודה עמי

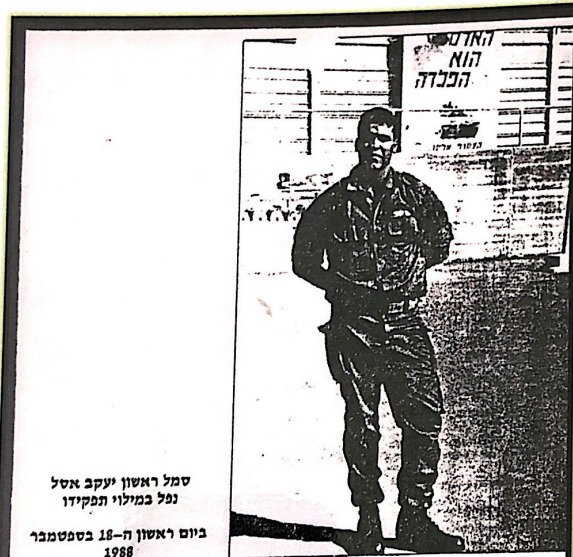
חבר ששלח ספר לזכר חברו "ממעיינות הנצח"
פרקי אבות
לזכר חברי יעקב אסל
נפל ב - חי תשרי התשמ"ט
יהי זכרו ברוך.

מעמי

עצרת ערב יום הזכרון לחללי מערכות ישראל, בלוד

יהושע אמר קדיש.
היחידה המאומצת מבית
כנאלה קיימה תרגילי סוד ומסדר
בצבא במהלך עצרת הזכרון.
התלמידים רבי קאטי ובר ניקי
מיכאל אמר קיטעי שירה.
העברת הסתיימה לאחר הנחה
והי אכל לוג' אנדרסט הזכרון
בין הספריה העירונית ליהודות
על ידי נציגים של 24 מוסדות
וארגונים. מר ניקי מיכאל וכה
לשכרם על הצורה בה הנחה את
עצרת הזכרון לחללי מערכות
ישראל. מר ניקי מיכאל מסר
באמצעות דובר העירייה כי
הצלחת העצרת היתה בזכות
העבודה המשותפת של כל עובדי
העירייה וחברי ועדת יום
העצמות.

יום הזכרון לחללי מערכות
ישראל נפתח בטקס מרשים
ומרגש שהתקיים בהשתתפות
במחאיש - צבחה אשר התרדו
לבבות של המשפחות השכולות
בפרט של כל תושבי לוד בכלל
מר אברהם רייבובסק נציג
ההורים השכולים הדליק את
אנדרטה הזכרון, ראש העיר
מקסים לוי נשא נאום מרשים
במיוחד אשר יצא מהלב הכבד
אל ליבותיהם של כל
המשתתפים.
צוות תנוי של ביה"ס תיכון
רמלה - לוד ותוספות הנוער
העירונית הופיעו בקטעי שירה
תגייה כגון לאודוע.
התן שיעורו היקרין הפליא
בהופעתו הרגיש לבבות, מר ניקי
חיים נשא את דברי התורים
השכולים, האב השכול מר אטל

סמל ראשון יעקב אטל
נפל במליון המקיזו
ביום ראשון ה-18 בספטמבר
1988

להפוך דמעות חברך/ לנחל אדיר
אילו רק יכולת/ אותך להחזיר.
הלכת אל אטל/ שגא מסון שם
שתחבוש פצעך/ ותגבב הם.
חזור אחי דמעה מתגלגלת/ ושהבית
שאלה מובלבלת
אולי טעות/ ותופיע בלדת
בני יעקב;

כשרוה את אטל/ ואתך תחבוק
וכוכב, כור תמיד לכה ידלוק
סחורים שכולים -
אז אנו ברנש וחום/ הפריחו לעולם
במחרה
את יונת השלום.

תם מול
כל חזויות שמורות

בן ואח יקר
איך נשכה אותך נער/ והרי עמדת
בשערי
עמדת איתן למען סולדת/ בכל
תנאי בהקרבה סתמדת
עמדת בחום ובקור/ יעקב אותך
תמיד נזכור.
חיות עלים חמודות/ נטוע בסוחר
המיררה.
חיות חיל טוב וממושפע/ גולני
גדוד י'דערן זאת ידע.
יעקב בני כאבי לא יתם/ ולכבני
לעולם לא יתם
כי קור עטמי עד עולם/ ואני אב
שכול ומיוותם.
לו יכולתי להפוך חלילה ליום/ וחיים
להפוך לליל
מקבר אור/ עד חשכה לתחלל

כותבים לזכרו..

צבא הגנה לישראל
דאר צבאי: 02773
יא' בתשרי תשמ"ט
22 בספטמבר 1988

משפחת אסל היקרה,
בנכס, סמל ראשון יעקב אסל, נהרג ביום ראשון ח' בתשרי, תשמ"ט,
18 בספטמבר 1988, בתאונת נשק, במהלך ביצוע תפקוד מביצע בשם
ובעת תפקודו כרב סמל פלוגת המפקדה הגדודית.
מוצא אני במכתב זה, דרך נאותה להביע בפניכם, בני המשפחה, את
רחמי ליבו של הגדוד על האבדה הגדולה.
יעקב, נאחזנו העדפנו לקרוא לו אסל, היה מבכירי המשק"ים בגדוד.
מסור מאוד, ממושמע, איש מקצוע שלא חוסך מעצמו טיפת זכה
בהתרוצצותו למטען רווחתם של פקודיו, בחור שכזה, התחב מהר מאוד
על כול חייליו ומפקדיו, ואך טבעי היה, שנישאף להשיארו בגדוד במסגרת
האס אסל ישאר איתנו? אחד הנושאים שעלה תדירות בישיבות המטה בגדוד היה
אני זוכר את התלבטותיו בדבר הדרך הנכונה, התחולל בקירבו
קונפליקט בין הרצון להשאיר ולתרום במסגרת שאהב, לבין הרצון להשתחרר
מסול המשמעת הצבאית, ולחזור להיות קרוב לחיק המשפחה.
פעם אמר כן, אחר כך - התחרט, המשיך להסס, ומשכבר נראה לנו שהשתכנע
הלך מכולנו...
אנו חיילי גדוד "גדעון" ומפקדיו, אנשי משפחת גולני, מרכינים
אשנו על מותו ללא עת של יעקב, משתתפים באבלכם, ומתחייבים לפעול
הנצחת שמו, בדרך שיחד נמצא לנכון.

יהי זכרו ברוך,

צביקה ברקאי, סגן אלוף

מפקד היחידה

יודעים אנו את טעמו של הכאב
על נלקח יעקב יקירנו בדמי ימיו בכאב
קמנו מאוחדים, קמנו כואבים להתמודד עם החיים
והנה חלפה שנה, ומה שנתר מיקירנו רק זכרונות
בקול רם קוראים אנו אוהביו בדמעות חונקות
זועקים חביביו
אתה עמוק באדמה ואנו פה מתמודדים עם הדממה
אתה מכוסה עפר ואבן
ולבינו בכאב ויסורים כאבן
אתה רחוק מאיתנו בהרבה עולמות
אך אתה חי איתנו בחלומות
וקרוב אלינו בנשמותינו

מוקדש ממשפחת מנטיץ
משתתפים בכאבכם
הנה חלפה שנה בלי יקירנו יעקב

ההנהלה המשותפת למרכזי הנוער

אמ"מ של ישראל
שרד החינוך, התרבות והעבודה

הסוכנות היהודית
מחלקה לעליית ילדים ונוער

ס"ד

תאריך: ז' חשוון תשמ"ט

דברים לזכרו של יעקב אסל ז"ל

ביראה ובידיים רועדות כותבת אני, חוששת אני שמה אמעט ולא יעמוד
כי הכח לפרט ולספר אח גודל האבידה. כי בענוותנותך הרבה ובלבך הרגיש
נרמח לרבים אפילו לא להרגיש במדותיך התרומיות ובנפשך האצילה אשר
נמיד חיפשה למי להגיש עזרה.

זוכרת אני אותך, תמיד עם חיוך הנסוך על פניך, את מבטך הכיישני, כה
ומעיט היית בערך עצמך, כאילו שום דבר נעלה ונכבד לא עשית.
נמיד ידעת להגיד סליחה, בבקשה, אפשר... ולהגיש עזרה לא חדלת.
כל הזדמנות ובכל מקום היית תמיד הנושא בעול. לפעמים בצוותא ופעמים רבות
יחיד במערכה. כאשר כחתך התנדבה לעזור לקשישים בבית"ח בבאר יעקב, היית
יחיד אשר לא נסוג לאחור. מול עיני ניצבת עדיין אותה זקנה אשר האכלת
ותה ברור ובסבלנות. בעוד חבריך לא עמדו בנטל הנפשי אזרת אויץ והתגברת.
בר אז ניכרה בך הבגרות הנפשית בה ניחנת.

בכל מקום ובכל תחום בחיי בית הספר פעלת. ידך הייתה בכל ובכל מקום בו
עלת שרתה הברכה. אינני רואה ולו תחום אחד בו לא פעלת, ותרמת תמיד
רוח טובה. עוד טרם עלתה הבקשה וכבר למשימה ניגשת.

בתחום הכלל בית ספרי - מי לא היכרך, מי לא נהנה מפעילוהך העניפה
ו במועצת התלמידים, הן במסיבות בית הספר והן בתוככי בית הכנסת. תמיד
כון לעשות, וראשון לעשות.

ובתחום הכתה - אינני רואה את הכתה בלעדיך. אם היה לי קורטוב של נחת,
רי זה הודות לך. עדינותך, רגישותך, ביטנותך, תחושת הצדק החבויה עמוק בתוכך,
יבך החם הגדוש אהבה לכל בריה, עמידתך המתמדת לימין החלש.

אף פעם לא איכזבת. תמיד שעורים הכנת, ללמודים. תמיד ברצינות התיחסת.
כודותיך היו לי מקור גאווה, ושפתך העשירה למקור הנאה.

ההנהלה המשותפת למרכזי הנוער

אגודת ישראל
שרי החינוך, התרבות והעבודה

השוכנות היהודית
המחלקה לעליית ילדים ונוער

ט"ד

- 2 -

תאריך _____

את הצלחתי בחינוך ראיתי כך. ראיתיך מתחבט, מתלבט, שואל שאלות ומחיר ספקות, בשאלות העוסקות ברומו של עולט. לבסוף הכריעה מידת האמת שכך, ולדרכי האבות שבת בשמחה, עשית זאת בגבורה. לבשת ציצית עם ארבע כנפות והחלת מקפיד על שמירת מצוות, קלה כבחמורה. לא קלה היתה הדרך. הלחץ החברתי הלך וגדל. אך אתה בשלך נשאת. לשיבה בירושלים הגעת. ועם ראש הישיבה דיברת. כן - ללמוד תורה החלטת. התקבלת בשמחה לשיבה. אך בקשה אחת כפיך - רצונך לעבוד קצת כדי לפרנס עצמך בכבוד ולא להיות נטל על הורייך. בקשת מראש הישיבה לדחות את לימודיך בחודשיים. בחודשים אלה גבר הלחץ החברתי והגשמת התכנית אין..... שלוש שנים חלפו מאז סיימת את לימודיך - מאז עזבת את שערי בית הספר כתלמיד. אך כמו תמיד לא איכזבת. הקפדת לשמור על קשר. ובכל הזדמנות בקרת. לפעמים בקור חטוף ולפעמים קצת יותר. בצבא בגרת, התחשלת, אף הקשחת קימעה - אך את חיוכך הבלישני לא נטשת. את ליבך הרגיש לא אבדת. האמנם לא אוסיף לראותך עוד בשערי בית ספרינו?!

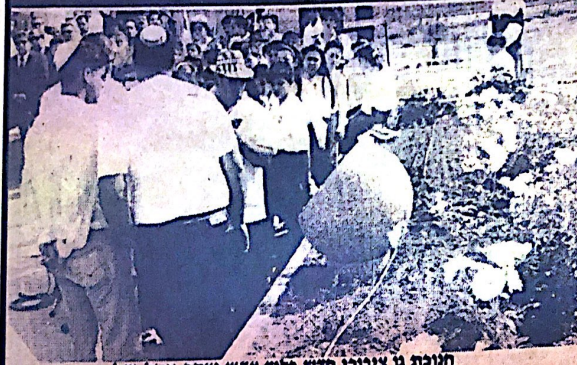
האחד ללצפות לבקוריך?!

יעקב מדוע מאתנו הלכת?
ובכאב אותנו השארת...
אותך תמיד נזכור.
ולגאות בית הספר
שמך לעד נשמור.
ויעמדו מעשיך הטובים ויהפכו למלאכים.
ולמליצי יושר בעדנו.
תהא נשמתך צרורה בצרור החיים
עם כל האבות בין הצדיקים.

נוריית
אוריית
גוריית
יוריית

גן ציבורי ע"ש יעקב אסל ז"ל

גן ציבורי חדש ע"ש סמ"ר יעקב אסל ז"ל בלוד

גן ציבורי חדש נחנך השבוע ביום הויכרון לחללי צה"ל ברח' נתן שוורץ בלוד. הגן הציבורי נקרא ע"ש סמ"ר יעקב אסל ז"ל שנרצח בט"ז שרונהי הצבאי לפני כחמש שנים.

בטכס הנכונת הגן השתתפו בני משפחת אסל, ראש העיר מקסים לוי, רב העיר הרב חיים חוד, ממלא מקום ראש העיר מר אמיל בנן, סגני ראש העיר, מר אלי אילון ומר אמיל חוד, מזכיר מועצת הפועלים מר שמואל טטואני, חברי מועצה, תלמידי ביחיס "לוי אשכול" ו"שלום עליכם", מנכ"ל העירייה מר אלברט סיון ומנהלי אנשים ומחלקות בעירייה ותושבים מהשכונה.

מקהלת ביחיס לוי אשכול פתחה את הטכס בשיחה ובקריאת מסדר הנפלים. ראש העיר מקסים לוי נשא דברים על יום הויכרון ועמד על הצורך בהצגת חללי צה"ל בגנים ציבוריים.

נציג המשפחה אילן אסל הודה לראש העיר ולועדת השמות על קריאת הגן ע"ש יעקב אסל ז"ל. ראש העיר מקסים לוי ומנהל ביחיס "לוי

הנכונת גן ציבורי חדש בלוד ע"ש יעקב אסל ז"ל

תקווה כי הגן הציבורי יהווה מוקד לפעילות לכל התלמידים ולתושבי השכונה.

אשכול" מר ניסים אשכנזי ונציג ביחיס "שלום עליכם" הניחו זרי אבל והביעו

גן ציבורי חדש בלוד. גן ציבורי חדש נחנך השבוע ביום הויכרון לחללי צה"ל ברח'

נתן שוורץ בלוד. הגן הציבורי נקרא ע"ש סמ"ר יעקב אסל ז"ל שנרצח בט"ז שרונהי הצבאי לפני כחמש שנים.

בטכס הנכונת הגן השתתפו בני משפחת אסל, ראש העיר מקסים לוי, רב העיר הרב חיים חוד, ממלא מקום ראש העיר מר אמיל בנן, סגני ראש העיר, מר אלי אילון ומר אמיל חוד, מזכיר מועצת הפועלים מר שמואל טטואני, חברי מועצה, תלמידי ביחיס "לוי אשכול" ו"שלום עליכם", מנכ"ל העירייה מר אלברט סיון ומנהלי אנשים ומחלקות בעירייה ותושבים מהשכונה.

מקהלת ביחיס לוי אשכול פתחה את הטכס בשיחה ובקריאת מסדר הנפלים. ראש העיר מקסים לוי נשא דברים על יום הויכרון ועמד על הצורך בהצגת חללי צה"ל בגנים ציבוריים.

נציג המשפחה אילן אסל הודה לראש העיר ולועדת השמות על קריאת הגן ע"ש יעקב אסל ז"ל. ראש העיר מקסים לוי ומנהל ביחיס "לוי אשכול" מר ניסים אשכנזי ונציג ביחיס "שלום עליכם" הניחו זרי אבל והביעו תקווה כי הגן הציבורי יהווה מוקד לפעילות לכל התלמידים ולתושבי השכונה.

מוקדש למשפחת אסל היקרה
משתתפים בכאבכם הרב
על מותו ללא העת
על הפרח שנקטף בדמי ימיו
משפחת מנטין.

כמו שמיים ללא כוכבים
כמו עולם ללא אוהבים
כמו לב בלי רגשות
כמו אדם בלי חששות
כמו נהר בלי מים
בכינו על יקירנו יעקב
עד לב שמיים

נער יפה תואר
בעל אופי בל תואר
בנימוסים וכבוד הקפיד תמיד
ותמיד חשב על העתיד
תמיד מחייך עם עניים קורנות
צוחק מדבר וקורץ לבנות
תמיד בפיו נובעים מילים
בגוון קולו הרבה צלילים
את פעולותיו בצה"ל
את אמונתו ביהדות ובאל

אנחנו משפחתו וחבריו לעולם לא נשכח
איך נשכח במי ימיו
איך לא הספיק לחיות את חייו
אנחנו משפחתו עד יומינו האחרון אותו נאהב
ויותר מכל אותו נכאב.

כמי נהר

החיים כך עוברים
כמי הנהר הזורמים
אט אט וכך גודלים
לפעמים נעצרים מזרימתם בסכרים
וכך נעצרה גדולתם של בנים
הבנים שגולדו וגדלו לאיטם
גדלו, פרחו והגיעו לפריקים
נלחמו כמו המים הגועשים בסכרים
אך לשוא המים נעצרים
כך אתם נעצרתם מהחיים
וכעת השמיים לכם מחכים
גם אתה אח יקר נלחמת בעוז
אך עייפת מכך עד מאוד
וידויך נפלו מאפיסת כוחות
הרי הסכרים נבנו חזק ובידיים קשות
המאיימות תמיד לפגוע, להקשות.

נפש פצועה

ראיתי אותך בוכה
ראיתי כיצד הדמעות
נופלות על לחייך... בכיתי
היה עיזוב לראותך כך
עולמך היה קט קטן לכן...
לכן לא רציתי לחדור אליך
לחדור ולגרום עוד עיזב גדול
לא להמשיך לחפור ולפגוע באותם פצעים
לו יכולתי רק לומר מילה אחת
להרגיע את אותה נפש פצועה
נפש שכואבת את מותך
ולא נתנת מנוחה לנפשה

נכתב ע"י: דקר אסל

שירו של אבא

אבא עוד יושב מצחו מקמט
חושב...

כיצד הסכמת ללכת?
כיצד נתת למוות לנצח אותך?
אותו אח... אח חסון
שיכל להילחם בכל און.
הכדור עופרת בך פגע
וקבע לתמיד סופך
סופך המר בדמי ימין
ואבא יושב עצוב לא עוד יראך
הזמעה מתגלגלת על לחיו
עצוב...

עצוב שלא יכל הוא להגן עליך
ושלא ישוב עוד לזכות בזיו פניך.

דקר אסל

אבידה
חכיתי לו שעות תמימות
חשבתי שעוד זה יכול לקרות
אחי יחזור ואותו שוב אראה
עם אותם מדים וכובע שכזה
עם רובה על השכם
ופניו שזורות ומראהו אצילי ויפה
אחי יעקב עם אופי שכזה
אדם ישר יפה ודגול מרובה
חבר לכולם ידיד לעת צרה
ופתאום זה מה שקורה
בין האבנים נכנס ולא יצא
אומר שלום לכולם ושותק
ועל משכבו יושב
ואיתו לא לקח אף אדם
למוות שרצה בכולם

זכרם של נפלים/דקר אסל
השמיים עוד בהירים ותכולים
ראני, נשאת עיניי למרומים
רואה את אותם ציפורים
אשר נדדו לכרכים החמים
נשאות תפילה לך אלוהים
שמור על אותם נערים
שנפלו ואינם עוד בחיים
נערים יפים בעלי זיו עלומים
שנתנו נפשם בימים קשים
בימי מלחמה בימי רעה
שבסוף בזכותם הם
קמה המדינה.

כותבים לזכרו...

הוראות כטיחות נכתבו בדם ! דקר אסל.
שהייתי עוד ילד
רציתי רובה
קנו לי אחד שבקושי יורה
רציתי אחד אמיתי וגדול
אך תמיד אמרו
תגדל ותגייס ותדע הכל
גדלתי התגייסתי אני כבר חייל...
אך לפתע גילתי שזה לא קל
הרובה יורה ואף הורג
ואני כולי כמעט שרועד
זוכר עוד את הוראות הבטיחות
שנכתבו למולי בלי שום טעות
זוכר איך נזהרתי
בכל מאודי הרי כתובות
הן בדמי...

ישראל הירד
אנחנו שאני לא לונת הרבה
ובליקור הפנוליה הם רוק להתמולוג
נאמסניויה של כולם
אני יודעת שאני מלאק, היית
מלאק יודוק מלאק הסמיק
אנחנו מאוב
ישראל
2018.2001

כותבים לזכרו

עומדת ליד קיבורם
עטופה בשחורים
עומדת ומבכה את מות הבנים
הבנים שנפלו בשבילך מכורה
אותם בחורים עטורי גבורה
אבי'י העוז שעמדו על משמרתם
עמדו לבדם ולא עזבוה מעולם
עכשיו מכורה ראי הבנים
האם מבכה מותם עטופה

הילדה שכתבה ולא קיבלה תשובה מעולם.

11.7.89

ליעקוב שלום!!!

מה העניינים ומה המצב אצלי הכל בסדר שלחתי לך מכתב לפלוגתך אבל אני לא יודעת למה לא קיבלת את המכתב שלי בכלל אני רוצה להתכתב איתך מאוד מאוד. ואתה רוצה להמשיך להתכתב איתי. אבל בבקשה תכתב איתי אני מתחננת. דרך אגב איך היו 3 החודשים בלבנון, קשה או קל? דרך אגב אני התכתבתי איתך הרבה זמן ולא יצא לי לשאול אותך בן כמה אתה ובני כמה שני אחיך ושתי אחיותיך, ואני נורא רוצה לדעת תאריכי ימי הולדתכם כדי שאני ארשום ביומני האישי. אבל זו סתם שאלה בשביל הסקרנות האישית שלי. אני מקווה שאתה זוכר שאני שלחתי לך תמונה שלי ואתה כתבת לי שאתה תשלח לי ואני נפגעת קצת שלא שלחת לי. כי אני חיכיתי שתשלח לי כדי שאני אשים את תמונתך באלבום שלי, אבל בסוף לא שלחת לי, אז אני רוצה שתשלח לי בבקשה. אתה עוד שומר את מכתביי, את אלה ששלחתי לך. ואתה תשמור את אלה שאני אשלח לך. בכל אופן אני עוד שומרת אותם במקום בטוח שאף אחד לא יקרע לי אותם, ואפילו את המכתבים שתשלח לי אני אשמור אותם למזכרת לכל החיים. אתה יודע, מידי פעם אני נהנית לפתוח את המכתבים ולהציץ ולקרוא בהם, וכל הזמן להיזכר בך מחדש. על המכתב הראשון ששלחת לי, וכתבת לי שאתה מחכה להמשך הקשר, אז אני נורא שמחתי שכתבת לי את זה. אני חיכיתי לרגע שמישהו יתכתב איתי. ולבסוף אתה כתבת לי שאתה רוצה להתכתב איתי.

תדע שזו הפעם הראשונה שאני מתכתבת עם מישהו הרבה זמן, ועוד עם חייל להתכתב הרבה זמן. זה כבר משהו מיוחד כי אתה כל כך חמוד ואני מחבבת אותך מאוד מאוד.

עכשיו אנחנו שוב בחופשה וזה נורא משעמם, אני מעדיפה ללמוד מאשר לשבת בבית כל היום, להיות בדיכאון ולראות טלביזיה. כמה אפשר לראות טלביזיה ולנוח?

זה כבר משעמם. אני כבר מתגעגעת לבית הספר ביום ראשון.
כבר התגעגעת כי הרגשתי שמשעמם לשבת בבית היום. אני
עולה לכיתה ט' בבית ספר תיכון.
ודרד' אגב, לא יהיה קל ללמוד בתיכון אבל שלא תחשוב שבגלל
שאני הולכת לתיכון
אני לא אוכל לענות לך. אני בהחלט אוכל לענות לך ואני אנסה
כמה שיותר מהר.

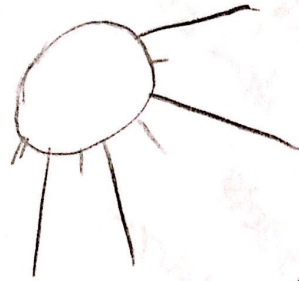
אז טוב, אני הייבת לסיים עכשיו,
להתראות עד המכתב הבא
וכל זאת ממני האוהבת אותך מאוד,
איילנה קרמר.

נ.ב. מחכה למכתבים (ארוכים) ולתמונה, ביי.

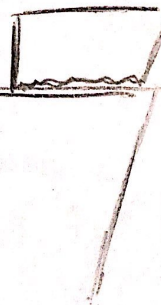
אמא

אמא קבלי בנך הקטן
טפלי בו בפצעיו ליבו נדם
מבכה את חייו הקצרים
שנעלמו עדי עד לעולמים

מרגיע לב שומרת על בניה
מגוננת מחזקת דואגת פצעיו מנגבת
מבכה את מותו שם במרומים
נימצאת לידו בין כל העלמים
שהלכו מבלי שוב לעולמים

צור פנף
(אחות)

אמא ינו שבשמים

אנא זה אלוהים
הוא אינו כבר בתים
אנא כן (תתאבא)

אמא מוח שכול קשה ומבהיל

אנא זה העלם בחור אבנו
ולדת עצה עליך בזובנו
עקרת בן יקר עליו הוצעה ליקצאת
השאת אלנו בפי חוויה אחר בשלשה
השלשה שאלבת עלשבו
ונתג בצכך ומתחבה-
עם עוז ועוז כלות
ואסואם (אמן) על
מתפרקת.

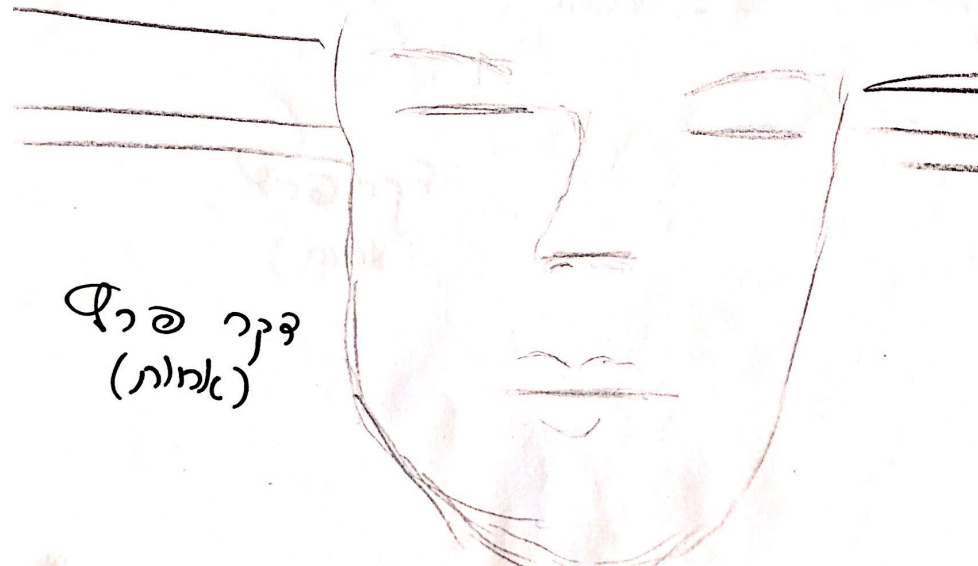

פניך אחי

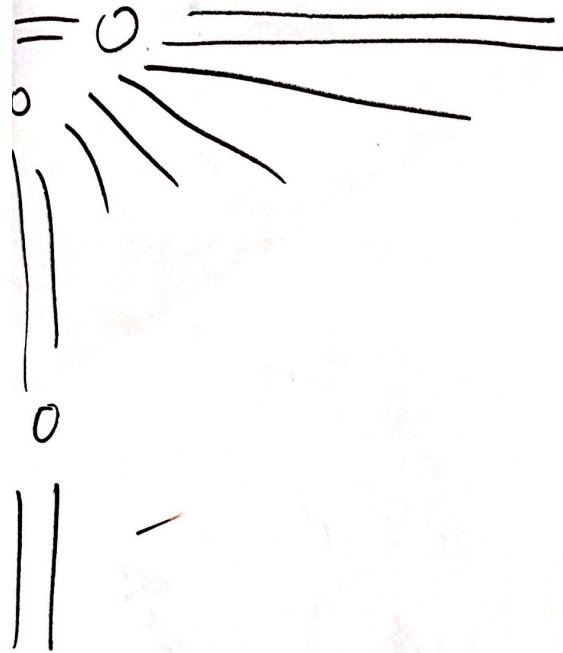
הפנים נשארו באותה הבעה
הפנים שנתנו חיוך מופלא
העיניים הגדולות
שמביטות בלי לזוז
על תמונה בביתו של אבא
אוי כמה עצוב

הפינה שלך ששיכת לזיכרך
הפינה שנותנת אין סוף מחשבה
מה מדוע ואיך?? בודאי
שמקרקרת בלב ללא די

אחי העצב ממלא בדממה
נותן אותותיו בכל יום נפלא
עוברים השנים אך אנו לא שוכחים
אח יקר הלואי והגלגל היה חוזר והחיים היו משתנים

פיקר פיקר
(אמית)

הברבור

שירת הברבור נשמעת למרחק
הזכרון החרוט ביותר ממך אח
קול הזמיר שניסה בכל כוחו
להבליט יופיו וקולו

השמיים כאילו עמדו דום
הקול הרעיד כל מחוזות
בבית הכנסת הרעיד פרוכות
זעזע לבכות עד דמעות

היום אחי השמיים מזועזעים
בשל השקט שנדם למרחקים
הקול שתק בזו השניה
היריה שכילתה כל פעימה

שקטה הארץ נדמו לבבות
אחי היקר הלך לזמר בין העולמות

דקר פכא
(אחות)

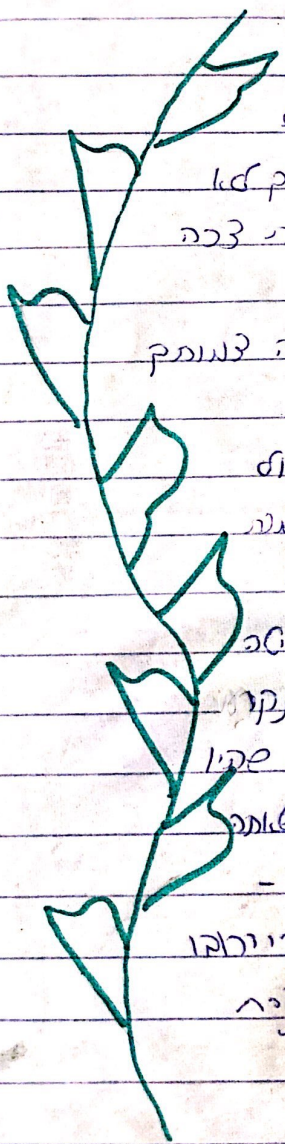
אחי חסר
אחי אתה חסר
ימים עברו שנים רצו
ואתה אחי חסר
הגעגועים בלב לא מרפים מכאב
ואתה אחי חסר

הבית התמלא ילדים
שאפילו את שמך נושאים
אך אתה אחי חסר
חייל צעיר נשאת
בן 20 ואנחנו כבר בוגרים

לעולם הבאנו ילדים מקסימים
קמעים לסיפורים
רוצים אותך אח יקר להכיר
שואלים על הדוד היקר ומה היה בחייו
גדלים במרוצת הזמן אך אתה אחי צעיר עוד לא בגר
אך זכרך לעולם ולעולמי עד לא יחסר

צ'ר פ' כ'ף
(אחיות)

צעקב דודי היקר!

לא יורה צונו היקר לניכולם ונה אולם עמק.
מתק לא אצל הכרה אלהה היתחסי אלק לא
אשתי שאלים ועקוב צונו היקר אמ כוונ צכה
לא סתם אלהי רמני אימני כאן.

אמרות פה חייב נוסכני אוש רללי שמתה צמותק
והכק לא משה מסיני

כסאני נכמת עכנימו של סבא ורואה את כוש

תענותיך אני לאלה צום ומרביש את פי עני

אבי התקנה ומחייבת בתוכי מה סבא

שלי מלוי כל בעם עניו אלה כש אני מלש

כפני ידוב ומרביש את עיני לצמית איבי נקוד

בתוכי וסתם אני נלכת ברבדים תיפיי שקו

את איתך אבמיוחז כלי-הסדר אמרות שמת

לא אימני אני רוצה עספר - אלק את תלונתי -

מתלמי אני רוצה עניות תלמיזה תכונה אפתיורבו

מתני עתה צמותק לא ותמי מעניי ומלני

כושני שאלים ולי

